

vil føre til. Det er jo saa, at naar man giver Fanden en Lillefinger, tager han hele Haanden, og jeg er meget lidt glad over eventuelt at skulle stemme for en Lov, som kommer ind paa, om end i begrænsede Tilfælde, at give denne Ret en anden Sammensætning end den, den oprindeligt havde, og hvor man netop aldeles ikke tog Hensyn til den sociale Lagdeling, men udelukkende til, om de vedkommende havde faglig og teknisk Indsigt til at bedømme de Sager, som foreligge.

Jeg beklager, at den højtærede Justitsminister er gaaet med til den nye Bestemmelse. Jeg beklager for øvrigt ogsaa, at den højtærede Retsformand er gaaet med dertil, men en Paatale heraf ligger udenfor vort Raaderum. Men overfor den højtærede Justitsminister vil jeg sige, at det sikkert var unødvendigt, at han gjorde den Indrømmelse overfor Socialdemokraterne. Siden han er bleven Minister, er det blevet ham saa meget om at gøre at vende sig til Venstre, han har vendt sig alt for meget til Venstre i denne Sag. Det er ikke Møde længere indenfor Venstre, end ikke indenfor det radikale Venstre, at kettere med Socialdemokraterne, det kunde han meget godt have sparet sig.

Justitsministeren (Bülow): Jeg kan med Hensyn til dette ligesom med Hensyn til det foregaaende Lovforslag bringe en Tak for den velvillige Behandling, det høje Ting har givet det. Jeg skal i Korthed imødegaa nogle af de Bemærkninger, der ere gjorte, og gøre det Paragraf for Paragraf. Til § 1 har der vist ikke været gjort nogen Bemærkninger af Betydning. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgekreds (Alfred Christensen) antydede, at det maaske kunde være bedre, om der var kommet to Næstformænd i Stedet for een, men ved Retsplejeloven, der skulde blive den gældende Lov, medens dette Lovforslag kun skulde give den foreløbige, holde vi os netop til een Næstformand. Som Forholdet er i Øjeblikket, tror jeg, at naar man faar en Næstformand, som kan anvende hele sin Kraft paa denne Opgave, vil Nøden være afhjulpen, og Sagerne ville kunne ekspederes hurtigt. I denne Forbindelse vil jeg betone, at Sø- og Handelsretten vistnok allerede nu er Landets hurtigste Domstol, men det overbebyrder ogsaa Formanden med Arbejde, og derfor maa han lettes, men een Næstformand vil sikkert gøre tilstrækkelig Fyldest.

Dernæst havde det samme ærede Medlem en Indvending at gøre i Anledning af

§ 2 om, at Antallet af handels- og søkyndige Medlemmer fastsættes ved kongelig Anordning, og gjorde opmærksom paa, at i Loven af 1861 var det udtrykkelig fastsat, at Lovgivningsmagten bestemte Antallet. Det, man indfører her, er imidlertid ikke andet end den Regel, der findes i Lov om Rettens Pleje § 9, hvor man netop har overladt Antallet til Fastsættelse ved kongelig Anordning og har gjort det ud fra det Synspunkt, at da Antallet bør variere, eftersom Retten har mere eller mindre Arbejde, var det vist ikke værd at ulejlig Lovgivningsmagten, hver Gang man ønskede Antallet ændret. Der er altsaa et Præcedens for den her foreslaede Ordning.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) gjorde en Bemærkning i Anledning af, at der stod, at de søkyndige Medlemmer ikke behøvede at have Bopæl i København. Aarsagen til denne Bestemmelse er, som det oplyses i Motiverne, alene den, at de søkyndige Medlemmer, som ere valgte ind i Sø- og Handelsretten, eller som man gerne vil vælge derind, bør kunne bo udenfor Københavns Bygrænser, f. Eks. i Hellerup eller paa Frederiksberg eller lignende Steder, som i det praktiske Liv regnes med til København. Det er udelukkende Grunden. Tanken har aldeles ikke været at ville vælge Folk, der boede ude i Provinsen. Det er nemlig umuligt, thi de kunne saa ikke betids kaldes til. Navnlig den søretlige Del af Sø- og Handelsretten skal tidt sættes pludseligt, og følgelig kan man ikke finde paa at vælge Mænd, som ikke bo i København. Man kan heller ikke finde paa at vælge en Mand i Jylland, som skulde være pligtig til at rejse til København uden Vederlag. Men i denne Forbindelse maa det ogsaa betones, at Sø- og Handelsretten er en Underret for visse faglige Sager for København og ikke for andre Dele af Landet. End ikke en Handelssag paa Frederiksberg kan bringes ind for Sø- og Handelsretten uden en speciel Vedtagelse.

Dernæst havde det ærede Medlem for Københavns 4de Valgekreds (Schovelin) en Del Indvendinger mod det andet Stykke i § 2, som blev indsat i Landstinget; og for hvilket samtlige Landstingsmedlemmer have stemt. Aarsagen til, at det kom ind, er oplyst. Jeg gik udelukkende med til det af faglige Hensyn. Det blev ikke sagt i Landstinget, at Sø- og Handelsretten var en Klassesdomstol, i hvert Fald var det ikke ment, Tanken var, at Domstolen kunde faa Udseende af at være en Klassesdomstol,